

Súd: Mestský súd Košice
Spisová značka: K2-22C/1/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7223200545
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Júlia Malegová
ECLI: ECLI:SK:MSKE:2025:7223200545.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Košice, sudkyňou JUDr. Júliou Malegovou, v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.X.XXXX, C. D. XX, E., zastúpená JUDr. Monikou Marjanovič, advokátkou so sídlom Urbánkova 6, Košice, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková s.r.o., Kubániho 16, Bratislava, o zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia, takto

rozhodol:

- Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni 300 eur do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.
- V prevyšujúcom rozsahu žalobu zamieťa.
- Žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 19.1.2023 domáhala, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť jej primerané finančné zadostučinenie vo výške 500 eur ako aj nahradiť jej trovy konania. Žalobu odôvodnila tým, že so žalovaným uzavreli dňa 27.12.2010 Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXX-XXXXX na sumu 3.360 eur, ktorá mala byť splatená v 12-tich mesačných splátkach po 280 eur. V konaní vedenom na Okresnom súde Košice II, sp.zn. 44C/75/2020 o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru bola spotrebiteľka v postavení aj tam žalobkyne, úspešná z dôvodu, že uzavretá zmluva o úvere je v rozpore s právnou úpravou, zákonom č. 129/2010 Z.z.. Rozsudok Okresného súdu Košice II, sp.zn. 44C/75/2020 zo dňa 08.11.2021, nadobudol právoplatnosť v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach, sp. zn.: 5Co/48/2022 zo dňa 12.12.2022. Napriek skutočnosti, že v zmluve je uvedené, že žalovaný poskytol žalobkyni úver na účely výkonu jej podnikateľskej činnosti, predmetná zmluva je zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Žalovaný si v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V uplatňoval voči žalobkyni nároky vyplývajúce zo zmenky, ktorá zabezpečovala nárok zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXX-XXXXX, sp. zn.: 3CbZm/114/2012. Dňa 24.11.2020 zobral žalovaný žalobu späť a súd uznesením zo dňa 24.11.2020 konanie zastavil. Zo strany žalovaného došlo k takému porušeniu spotrebiteľského práva, ktoré spôsobilo hroziacu finančnú ujmu spotrebiteľke vo výške viac ako 2.848 eur s prísl. (suma žalovaná v konaní sp.zn.: 3CbZm/114/2012). Na odstránenie tohto nepriaznivého stavu musela žalobkyňa absolvovať súdne konania, v ktorých sa domohla úspešne práva na určenie spotrebiteľského charakteru zmluvného vzťahu. Žalobkyňa taktiež aj s prihliadnutím na postoj žalovaného vo veci vedenej na Okresnom súde Košice II, sp.zn. 44C/75/2020 v ktorom spochybňoval dôvodnosť žaloby, bola dlhodobo nedôvodne vystavená psychickému vypätiu a stavu právnej neistoty, a to až do doby právoplatného skončenia konania vo veci. Pritom je zrejmé, že tento stav vyvolal žalovaný, ktorý sa snažil sa na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatiť o sumu viac ako 2.848 eur. Mala zato, že a) intenzita zásahu do práv spotrebiteľa (použitie neprijateľných podmienok); výška nedôvodne požadovanej

sumy žalovaným vo výške vyše 4.470 eur - 6% úrok z omeškania ročne zo sumy 2.848 eur od 08.10.2012 do zaplatenia (24.11.2020) = 1.380 eur, zmenková odmenu vo výške 9,49 eur, náhrada trov konania cca 600 eur, dĺžka trvania závadného stavu (od uzatvorenia zmluvy zo dňa 27.12.2010 až do právoplatného rozhodnutia 12.12.2022, 12 rokov) boli objektívne spôsobilé vyvolať negatívne dôsledky v súkromnom živote žalobkyne a taktiež, že bola nútená domáhať sa ochrany svojich práv na príslušnom súde proti ekonomicky a právne silnejšiemu subjektu. Vzhľadom na vyššie uvedené kritériá mala zato, že suma vo výške 500 eur plní všetky funkcie primeraného finančného zadostučinenia (keďže morálnym zadostučinením bol aj rozsudok okresného súdu a odvolacieho súdu) a teda, že bude mať dostatočný satisfakčný charakter pre žalobkyňu, dostatočne sankčný charakter voči žalovanému v zmysle individuálnej, ale aj generálnej prevencie a zároveň bude zadostučinením - satisfakciou pre žalobkyňu, že sa nekalému konaniu žalovaného nepodrobila, ale naopak nepochybne v svojej slabšej ekonomickej a právnej situácii sa domáhala svojho nároku. Čo sa týka výšky primeraného finančného zadostučinenia je len logické a spravodlivé, aby táto vychádzala z ujmy hrozacej žalobkyňi v súvislosti so žalovaným uplatňovaným nárokom, neustálymi výzvami na zaplatenie dlhu, a to i v navýšenej sume, ktorá sa v konečnom dôsledku preukázala ako nedôvodná a neprimeraná, a v dôsledku ktorých výziev spotrebiteľovi neostávalo iné, ako obrátiť sa na súd, domáhať sa svojho práva.

2. Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 19.2.2023 poprel nárok žalobkyne čo do základu i výšky, zároveň s ohľadom na tvrdenia o skutočnostiach, ktoré by mali zdôvodniť žalovaný nárok uplatnil voči nemu aj námietku premlčania. Žalovaný poprel existenciu žalovaného nároku s odkazom na uznesenie Okresného súdu Bratislava V č.k. 3CbZm/114/2012 zo dňa 24.11. 2020 ako nedôvodný a bez skutkového a bez právneho významu označeného rozhodnutia k žalovaného nároku, a to z týchto dôvodov: uvedené rozhodnutie nebolo vydané na základe záveru o porušení práv žalobkyne ako spotrebiteľa; uvedené rozhodnutie bolo vydané skôr, ako bol vydaný rozsudok Okresného súdu Košice II, sp. zn. 44C/75/2020. Žalovaný uviedol, že pokiaľ by mal vedomosť a informáciu o tom, že žalobkyňou údaje v žiadosti o úver alebo v zmluve o úvere sú nepravdivé, neposkytol by jej ani cent titulom akéhokoľvek úveru. Klamanie pri žiadosti o úver je interne určené kritérium pre zamietnutie akejkoľvek žiadosti, bez výnimky alebo zhovievavosti. V žiadosti o úver totiž žalobkyňa sama klamlivo (paradoxne z toho nekaló obviňuje žalovaného) tvrdila, že úver čerpá na zariadenie prevádzky a podniká v predmete „potraviny.“ Podľa žalovaného premlčacia doba začala plynúť od uzavretia zmluvy o úvere číslo XXXXXX – XXXXX zo dňa 27.12.2010, preto považoval žalobkyňou uplatnený nárok za premlčaný. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6Cdo/127/2017. Žalovaný poprel tvrdenia žalobkyne o tom, že ju písomne, ako aj telefonicky vyzýval na splácanie dlžnej sumy, ktorú ustavične navyšoval, napriek tomu, že nárok na jej zaplatenie nebol daný, čo nepriaznivo pôsobilo na jej psychický stav. Ide o vymyslené tvrdenie, pretože posledná telefonická komunikácia medzi žalobkyňou a žalovaným prebehla v roku 2012. Aj tvrdenia o neustálom navyšovaní sumy sú nepravdivé. Rovnako sú nepravdivé, a nepodložené tvrdenia o nejakom nepriaznivom pôsobení na psychický stav žalobkyne. Takéto tvrdenia žalobkyňa mimochodom netvrdila v žiadnom konaní. Poprel tiež tvrdenie o tom, že sa chcel na jej úkor bezdôvodne obohatiť o sumu viac ako 2.848 eur. Žalobkyňa v podanej žalobe neoznačil a neuviedla žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodnili a preukázali údajný nárok na zaplatenie sumy 500 eur. Výška žalovanej sumy je nedôvodná, určená bez reálnych podkladov a skutočností, preto žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

3. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení zo dňa 8.3.2023 (replike) uviedla, že inštitút relutárnej náhrady nemajetkovej ujmy môže byť prostriedkom ochrany na doplnenie o preventívne účinky pred diskrimináciou. V zmysle judikatúry ESD a antidiskriminačných smerníc musia byť sankcie za diskriminačné správanie „účinné, primerané a odradzujúce“. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadostučinení treba vychádzať z toho, že toto má plniť nielen funkciu satisfakčnú, ale aj funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi. Samotná povaha primeraného finančného zadostučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, pretože stačí, ak táto ujma tu je. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku ujmy. Zo strany žalovaného došlo k takému porušeniu spotrebiteľského práva, ktoré bolo bez ďalšieho spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi spočívajúcu v hrozbe preplatenia úveru o viac ako 2.848 eur s prísl. (suma žalovaná v konaní sp.zn.: 3CbZm/114/2012). Žalobkyňa nesporne na súde úspešne uplatnila porušenie jej práva. Ujma, ktorá objektívne hrozila predstavovala sumu viac 2.848 eur. Bolo preukázané, že žalovaný v dôsledku absencie obligatórných náležitostí v zmluvách, čo malo za následok bezúročnosť a bez poplatkovosť úverov, zinkasoval od žalobkyne nad rámec

pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o úvere predmetnú pomerne vysokú sumu, hoci na ňu zákonný nárok nemal. Žalobkyňa nemala vôľu uzatvoriť so žalovaným zmluvu o úvere na účely jej podnikateľskej činnosti tak ako to uvádza žalovaný. Práve naopak nie žalobkyňa ale žalovaný sa dopustil konania v rozpore s dobrými mravmi použitím nekalej obchodnej praktiky. Žiadosť o poskytnutie úveru i text Zmluvy o revolvingovom úvere obsahoval predformulovaný údaj o tom, že žalobkyňa je podnikateľkou a finančné prostriedky potrebuje na podnikateľský účel. Jednalo sa však o informácie, ktoré tam sama žalobkyňa nevpisovala, išlo o vopred pripravené predtlačé, ktorých obsah nijakým spôsobom nemohla zmeniť. Žalobkyňa v konaní preukázala, že finančné prostriedky boli zaslané na jej súkromný účet a využila ich na osobnú potrebu. Nie je možné súhlasiť so žalovaným, že v konaní nebolo preukázané splnenie všetkých zákonných podmienok v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. K podmienke ohľadom úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti žalobkyňa poukázala na rozsudok Okresného súdu II., sp.zn. 44C/75/2020 zo dňa 08.11.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach, sp. zn.: 5Co/48/2022 zo dňa 12.12.2022. Týmto rozsudkom súd určil bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Vo vzťahu k otázke výšky primeraného finančného zadosťučinenia mala za to, že suma primeraného finančného zadosťučinenia v sume 500 eur je primeraná povahe a rozsahu porušenia práv, zodpovedá svojmu účelu (teda poskytnúť satisfakciu spotrebiteľovi a odradiť dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov) pričom vo vzťahu k žalobkyni - spotrebiteľke nepredstavuje neopodstatnené, neprimerané obohacovanie sa, či duplicitné uplatňovanie nároku spotrebiteľa. V tejto súvislosti poukázala na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.01.2019. K žalovaným uplatnenej námietke premlčania zaujala stanovisko, že rozsudok Okresného súdu Košice II., sp.zn. 44C/75/2020 zo dňa 08.11.2021, nadobudol právoplatnosť v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach, sp. zn.: 5Co/48/2022 zo dňa 12.12.2022. Právoplatným ukončením súdneho konania vo veci pod sp. zn. 44C/75/2020 (12.12.2022) Okresného súdu Košice II bol naplnený predpoklad uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti umožňujúci žalobkyni požadovať od žalovaného právo na primerané finančné zadosťučinenie. Žaloba o primerané finančné zadosťučinenie bola podaná dňa 19.01.2023, teda v čase, keď ešte neuplynula všeobecná trojročná premlčacia doba vyplývajúca z ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka.

4. Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 12.4.2023 (duplike) uviedol, že žalobkyňa v podanej replike nespochybňuje tvrdenie žalovaného a objektívny fakt, že sama klamlivo tvrdila, že úver čerpá na zariadenie prevádzky a podniká v predmete „potraviny.“ Pokiaľ by mal žalovaný vedomosť a informáciu o tom, že žalobkyňou uvedené údaje v žiadosti o úver alebo v zmluve o úvere sú nepravdivé, neposkytol by jej ani cent titulom akéhokoľvek úveru. Podľa žalovaného je nesporné, že posledná telefonická komunikácia medzi žalobkyňou a žalovaným prebehla v roku 2012. Tvrdenia o neustálom navyšovaní sumy sú nepravdivé. Rovnako sú nepravdivé, a nepodložené o nejakom nepriaznivom pôsobení na psychický stav žalobkyne. Opätovne poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6Cdo/127/2017 pokiaľ ide o otázku premlčania a mal za to, že žalobkyňou uplatnený nárok je premlčaný. Uvedené rozhodnutie podľa žalovaného popiera tvrdenie žalobcu o tom, že právo na primerané finančné zadosťučinenie je možné uplatňovať až po právoplatnom skončení predchádzajúceho sporového konania. Najvyšší súd SR dal odpoveď na právnu otázku, že pre uplatnenie práva na primerané zadosťučinenie sa nevyžaduje žiadny iný spor, predchádzajúce konanie a podobne. Žalobkyňa uplatňovaný nárok v sume 500 eur ani v žalobe a ani v replike neodôvodnila žiadnou konkrétnou skutočnosťou, ktorá by umožnila jej posúdenie aj z hľadiska primeranosti. Preto žalovaný žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

5. Rozsudkom zo dňa 9.4.2024, súd prvej inštancie, vyhovel žalobe v celom rozsahu. Na základe odvolania, podaného žalovaným, bol uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 11.2.2025 sp.zn. 1Co/39/2024 zrušený rozsudok súdu prvej inštancie v tejto veci zo dňa 9.4.2024. Odvolací súd konštatoval, že z odôvodnenia rozsudku nevyplývalo, aká bola výška poskytnutého úveru, jeho splatnosť, výška splátok, celková výška dlhu, výška a počet žalobkyňou zaplatených splátok, dôvody riadneho nesplácania úveru a pod.. Takisto z neho nevyplývajú dôvody, pre ktoré sa žalovaný domáhal proti žalobkyni na súde zaplataenia úverovej pohľadávky v konaní 3CbZm/114/2012. Z rozsudku nevyplýval vznik aj iných negatívnych dôsledkov v súkromnom a spoločenskom živote žalobkyne z dôvodu porušenia jej spotrebiteľských práv žalovaným, t.j. vznik nepriaznivej majetkovej a sociálnej situácie v konkrétnom čase, odkázanosť na iných alebo psychická záťaž a pod., aj v nadväznosti na skutočnosť, že hrozba straty finančných prostriedkov žalobkyne sa nenaplnila. Súd prvej inštancie takisto neposudzoval výšku finančného zadosťučinenia a jej primeranosť aj v nadväznosti na iné porovnateľné prípady. Súd prvej inštancie v novom rozhodnutí mal vziať do úvahy len tie skutočnosti,

ktoré vyšli (vyjdú) v konaní najavo (čl. 11 ods. 4 CSP) procesne správnym postupom, pričom vo svojich úvahách pri právnom posudzovaní veci vyjsť z názoru odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP) tak, ako ho vyjadril v uznesení. Pri úvahe o výške, resp. rozsahu primeraného finančného zadostučinenia pre žalobkyňu mal vychádzať z požiadavky, aby táto bola primeraná povahe a rozsahu porušenia práv, aby predstavovala pre spotrebiteľa satisfakciu a pre dodávateľa sankciu za porušovanie práv spotrebiteľa. Výška finančného zadostučinenia jednoznačne závisí od úvahy súdu a pri jej určovaní sa zohľadňujú rôzne kritériá, a to intenzita, časové trvanie závadného konania, satisfakčná a sankčná funkcia, správanie spotrebiteľa (napr. či nedošlo k porušeniu povinnosti na jeho strane, ktoré bolo dôvodom uplatnenia nároku žalovaného na súde) a podobne (napr. či konanie žalovaného, následné domáhanie sa bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru súdnou cestou viedlo u žalobkyne k vzniku aj iných negatívnych dôsledkov v súkromnom a spoločenskom živote, t.j. k vzniku nepriaznivej majetkovej a sociálnej situácie v konkrétnom čase, k odkázanosti na iných alebo k psychickej záťaži, a pod.), a tiež nie je vylúčené, že sa môže rovnať aj majetkovej ujme, ktorá spotrebiteľovi hrozila. Súd mal prihliadnuť tiež na dôvody, pre ktoré sa žalobkyňa domáhala ochrany svojich porušených spotrebiteľských práv až s časovým odstupom 10 rokov. Tiež mal vyjsť z premisy, že poskytovanie právnej ochrany v dôsledku porušenia práv strán v spore má byť vyvážené a že inštitút primeraného finančného zadostučinenia nemôže slúžiť neprimeranému finančnému obohacovaniu sa spotrebiteľa, najmä ak ide o spotrebiteľa nepoctivého.

6. Žalobkyňa v svojich nasledujúcich vyjadreniach uviedla, že žalovaný si v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V. uplatňoval voči žalobkyňi nároky vyplývajúce zo zmenky, ktorá zabezpečovala nárok zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXX-XXXXX, sp. zn.: 3CbZm/114/2012. Žaloba bola podaná dňa 12.10.2012. Dňa 24.11.2020 zobral žalovaný žalobu späť a súd uznesením zo dňa 24.11.2020 konanie zastavil. Žalovaný podal návrh na vydanie zmenkového platobného rozkazu na sumu 2.848 eur s prísl. dňa 12.10.2012, pričom listom zo dňa 11.12.2013 potvrdil, že žalobkyňa od januára 2011 do augusta 2012 uhradila v prospech žalovaného sumu 4.200 eur a jej pôžička č. XXXXXX-XXXXX bola splatená. Napriek splateniu pôžičky do augusta 2012 žalovaný podal návrh na vydanie zmenkového platobného rozkazu dňa 12.10.2012 a po 8 rokoch bez udania dôvodu zobral žalobu späť. Nie je teda pravdou, že žalobkyňa úver riadne nesplácala. Nakoľko Okresný súd Bratislava V. vo veci sp.zn.: 3CbZm/114/2012 nekonal skoro 8 rokov, žalobkyňa sa rozhodla podať žalobu na ochranu spotrebiteľa v konaní vedenom na Mestskom súde Košice sp.zn.: 44C/75/2020, ktoré bolo právoplatne ukončené dňa 12.12.2022. Žalobkyňa podala žalobu o zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia dňa 19.01.2023, teda bezprostredne po právoplatnom skončení konania sp.zn.: 44C/75/2020. Zo strany žalovaného došlo k takému porušeniu spotrebiteľského práva, ktoré spôsobilo hroziacu finančnú ujmu spotrebiteľke vo výške viac ako 2.848 eur s prísl. (suma žalovaná v konaní sp.zn.: 3CbZm/114/2012). Táto hroziaca majetková ujma žalobkyne, dĺžka trvania vyššie uvedených súdnych konaní a vek žalobkyne je jedným z kritérií pre posudzovanie primeranosti výšky finančného zadostučinenia. Žalobkyňa znášala stav právnej neistoty v konaní vedenom na Okresný súd Bratislava V. vo veci sp.zn.: 3CbZm/114/2012 necelých 8 rokov a následne v konaní vedenom na Mestskom súde Košice sp.zn.: K2- 44C75/2020 2 roky. Uvedená dĺžka súdnych konaní celkovo 10 rokov je jedným zo zásadných kritérií pri posudzovaní primeranosti primeraného finančného zadostučinenia. Poprela, že by žalovaný zobral žalobu späť na Okresnom súde Bratislava V sp.zn.: 3CbZm/114/2012 z dôvodu úhrady žalovanej sumy v priebehu konania a tým odpadnutia predmetu sporu. Poukázala na uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp.zn.: 2CoZm/11/2021 zo dňa 17.1.2022, ktorým bolo zrušené uznesenie Okresného súdu Bratislava V., sp. zn.: 3CbZm/114/2012 zo dňa 24. 11.2020 ako aj na uznesenie Okresného súdu Bratislava V., sp. zn.: 3CbZm/114/2012 zo dňa 4.5.2022. Z vyššie uvedených uznesení je zrejmé, že žalobkyňa okrem platby vo výške 160 eur po podaní žaloby neuhradila žiadnu inú platbu. Čo sa týka nároku na primerané finančné zadostučinenie, daný nárok žalobkyňa odvodzuje od úspešnosti v konaní sp.zn.: 44C/75/2020 a nie od konania sp. zn.: 3CbZm/114/2012, ktorým iba argumentovala pri určení výšky primeraného finančného zadostučinenia.

7. Žalovaný vo svojom ďalšom vyjadrení uviedol, že podal žalobu na Okresný súd Bratislava V na základe ústavou zaručeného práva na súdnu ochranu. Žalobkyňa ako dlžník neuhradila svoje záväzky, bola dlhodobo v omeškaní, a preto žalovaný si uplatnil nárok na súde. Ako vyplýva z uznesenia Okresného súdu Bratislava V č.k. 3CbZm/114/2012 zo dňa 24. 11. 2020 dané konanie bolo zastavené z dôvodu, kedy žalovaná (v tomto konaní ako žalobkyňa) uhradila žalovanú sumu a tým odpadol predmet konania. Uvedené súdne rozhodnutie vylučuje záver o akomkoľvek porušení práva žalobkyne, na základe ktorého by malo byť priznané finančné zadostučinenie. Rovnako nemôžu byť ani okolnosti

vedúce k jeho vydaniu dôvodom pre jeho priznanie, pretože vykonanie úhrady a súhlas so zastavením konania vylučujú akýkoľvek prvok protiprávnosti – žalovaná vykonala úhrady dobrovoľne, vedome, navyše bola právne zastúpená v konaní. Označené súdne rozhodnutie je právoplatné, vykonateľné. Žalovaný eviduje úhradu 12 splátok z úverovej zmluvy. Žalovaný očakával, že v konaní bude náležite zhodnotená aj nepravdivosť tvrdení, ktoré žalobkyňa uviedla v žalobe a ktorých nepravdivosť bola v konaní preukázaná. Žalobkyňa tvrdila, že mala byť písomne a telefonicky vyzývaná na splácanie dlžnej sumy (viď žaloba). Síce nie je zrejmé, čo by bolo na tom protiprávne, ale žalovaný už preukázal nepravdivosť a klamlivosť tvrdenia žalobkyne, pretože posledná telefonická komunikácia medzi žalobkyňou a žalovaným prebehal v roku 2012.

8. Súd nariadil pojednávanie na dňa 13.11.2025 na ktoré sa nedostavil žalovaný, ktorý ospravedlnil svoju neprítomnosť a súhlasil s konaním v jeho neprítomnosti. Pojednávanie sa zúčastnila právna zástupkyňa žalobkyne. Súd preto pojednával v neprítomnosti žalovaného podľa § 180 CSP. Žalobkyňa na pojednávaní zotrvala na všetkých svojich písomných vyjadreniach a žiadala žalobe vyhovieť v celom rozsahu. Nad rámec svojich písomných vyjadrení uviedla, že žalobkyňa od žalovaného reálne dostala úver (pôžičku) vo výške 2.300 eur. Ide o rozdiel sumy uvedenej v zmluve ako poskytnutá pôžička vo výške 3.360 eur mínus zmluvná odmena vo výške 1.060 eur. Žalovanému uhradila 4.200 eur ešte pred podaním návrhu na vydanie zmenkového platobného rozkazu na súd, napriek tomu žalovaný v konaní pred Okresným súdom Bratislava V od nej žiadal zaplatenie sumy 2.848 eur.

9. Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu a zistil tento skutkový stav:

Rozsudkom pôvodného Okresného súdu Košice II sp. zn. 44C/75/2020 zo dňa 8.11.2021 súd rozhodol: I. Súd určuje, že zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXX-XXXXX uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 27.12.2010 je bezúročná a bez poplatkov. IV. Žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v plnom rozsahu, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku. Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, že úverová zmluva neobsahovala obligatórne náležitosti vyplývajúce z § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. písm. d), keďže je uvedené sídlo dlžníka a nie bydlisko, písm. f), písm. i) úrokovú sadzbu, písm. j) RPMN, písm. g) celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, písm. o), písm. y), priemernú hodnotu RPMN na príslušný spotrebiteľský úver platnú ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Na základe žalovaným podaného odvolania Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 12.12.2022, sp.zn. 5Co/48/2022 odvolanie žalovaného odmietol. Rozsudok Okresného súdu Košice II., sp.zn. 44C/75/2020 zo dňa 08.11.2021, nadobudol právoplatnosť v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach, sp. zn.: 5Co/48/2022 zo dňa 12.12.2022, a to dňa 18.1.2023.

10. Zo zmluvy o revolvingovej pôžičke č. XXXXXX-XXXXX vyplýva, že spotrebiteľská zmluva bola uzavretá dňa 27.12.2010, na základe nej bola žalobkyňi žalovaným poskytnutá pôžička vo výške 3.360 eur, ktorú sa žalobkyňa zaviazala splácať v 12 mesačných splátkach vo výške 280 eur splatných podľa splátkového kalendára, ktorý bol neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. V bode 4.1. zmluvy sa žalobkyňa zaviazala zaplatiť žalovanému ako veriteľovi zmluvnú odmenu vo výške 1.060 eur, ktorá bola splatná ku dňu poskytnutia pôžičky. Čiže poskytnutá čiastka žalovaným žalobkyňi bola vo výške 2.300 eur (vyplýva to aj zo žiadosti o poskytnutie pôžičky č.l. 49). Splátkový kalendár bol na základe dohody zmluvných strán upravený dňa 2.6.2011 tak, že splatnosť poslednej splátky bola dohodnutá na dňa 29.6.2012 (uvedený upravený splátkový kalendár sa nachádza na č.l. 155 spisu).

11. Žalovaný si v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V uplatňoval voči žalobkyňi nároky vyplývajúce zo zmenky, ktorá zabezpečovala nárok zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXX-XXXXX, sp. zn.: 3CbZm/114/2012. Žaloba bola podaná dňa 12.10.2012. Dňa 24.11.2020 zobral žalovaný žalobu späť a súd uznesením zo dňa 24.11.2020 konanie zastavil, pričom konštatoval, že v tomto prípade bolo dôvodom späťvzatia žaloby dodatočné uhradenie pohľadávky, preto procesné zavinenie za zastavenie konania nesie žalovaná (A. B.), preto súd žalobcovi (PROFI CREDIT Slovakia s.r.o.) nárok na náhradu trov konania priznal. Uznesením Krajského súdu v Bratislave sp.zn.: 2CoZm/11/2021 zo dňa 17.1.2022 (č.l. 169, 170) bolo zrušené uznesenie Okresného súdu Bratislava V., sp. zn.: 3CbZm/114/2012 zo dňa 24.11.2020 vo výroku o nároku na náhradu trov konania. Okresný súd Bratislava V., sp. zn.: 3CbZm/114/2012 uznesením zo dňa 4.5.2022 (č.l. 171) opätovne rozhodol o nároku na náhradu trov konania. Z vyššie uvedených uznesení je zrejmé, že žalobkyňa okrem platby

vo výške 160 eur po podaní žaloby neuhradila žiadnu inú platbu, preto žalovaný (v uvedenom konaní v postavení žalobcu) vzal žalobu späť v sume 2.688 eur bez odôvodnenia.

12. Z oznámenia žalovaného zo dňa 11.12.2013 adresovaného žalobkyni vyplýva, že kontrolou zistil, že zo strany žalobkyne boli prijaté úhrady od januára 2011 do augusta 2012 v celkovej čistke 4.200 eur, preto žalovaný konštatoval, že pôžička žalobkyne XXXXXX-XXXXX bola splatená (č.l. 154).

13. Súd zistený skutkový stav po právnej stránke posúdil podľa týchto právnych predpisov:

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

14. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

15. Podľa § 100 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

16. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

17. Predmetom tohto sporu je nárok žalobkyne ako spotrebiteľky na poskytnutie primeraného finančného zadosťučinenia. Z už citovaného ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. vyplýva, že jedinou podmienkou priznania práva na primerané finančné zadosťučinenie je úspech spotrebiteľa v súdnom konaní, bez ohľadu na to, aké právo spotrebiteľa bolo porušené. Z tohto pohľadu možno nazvať súdne konanie, v ktorom bol spotrebiteľ úspešný v ochrane alebo obrane svojho porušeného práva, ako základné konanie. Základným konaním, na ktoré nadväzuje potom žaloba o primerané finančné zadosťučinenie, môže byť napríklad konanie o vydanie bezdôvodného obohatenia, určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky atď. Nevylučuje sa ani možnosť, že by sa spotrebiteľ domáhal jednou žalobou súčasne ochrany svojho práva a priznania finančného zadosťučinenia. V prípade, ak je spotrebiteľ v základnom konaní úspešný, či už ako žalobca pri domáhaní sa svojho práva alebo ako žalovaný pri bránení svojho práva, naplnia sa tak podmienky na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spotrebiteľa spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Práve inštitút relutárnej náhrady nemajetkovej ujmy môže byť prostriedkom ochrany na doplnenie o preventívne účinky pred diskrimináciou. Problematikou výkladu ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z., čo je potrebné chápať pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia, sa najvyšší súd okrajovo zaoberal, keď vo svojom rozhodnutí zo 14. septembra 2016 sp. zn. 6Cdo/389/2015 skonštatoval, že pod tým treba rozumieť „úspešné uplatnenie konkrétneho nároku z porušenia práva alebo povinnosti, nároku na náhradu škody, na vydanie bezdôvodného obohatenia alebo aj určenie neprijateľnosti konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve.“ Obdobne najvyšší súd vo svojom rozhodnutí z 30. januára 2019 sp. zn. 6Cdo/127/2017 konštatoval nasledovné: „Jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenie zákona (pozn. § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa) vyžaduje je, že spotrebiteľ, na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto

ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/389/2015). Žiadnu inú podmienku, t. j. ani podmienku, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a aby spotrebiteľovi bola privedená konkrétna ujma, nevyžaduje.“ (citované uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25.4.2023, sp. zn. 1Cdo/173/2022, bod 17, 18).

18. Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na závery rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.01.2019 v bode 18: „Aplikujúc režim zákona č. 250/2007 Z. z. je potom nutné použiť jeho § 3 ods. 5, podľa ktorého spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Citované ustanovenie má plniť jednak funkciu satisfakčnú a jednak funkciu sankčnú. Jeho cieľom je predovšetkým odradiť dodávateľov od protiprávneho konania voči spotrebiteľom. Možno ho však chápať aj ako prostriedok na vyvolanie aktivity spotrebiteľov domáhať sa ochrany svojich práv proti dodávateľom v prípadoch, kedy dodávatelia ich práva hrubým spôsobom porušujú. Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách spôsobom, ktorý práve z tohto dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenie zákona vyžaduje je, že spotrebiteľ, na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia, alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/389/2015). Žiadnu inú podmienku, t. j. ani podmienku, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a aby spotrebiteľovi bola privedená konkrétna ujma, nevyžaduje. Zákonodarca pri uplatňovaní tohto nároku uľahčil spotrebiteľom dôkaznú situáciu, keď na rozdiel od nároku na náhradu škody (bezdôvodného obohatenia), je dôkazné bremeno na strane spotrebiteľa oveľa ľahšie, lebo odpadá problematické preukazovanie či už výšky škody, ujmy, príčinnej súvislosti alebo majetkového prospechu druhej strany. Preukazovanie skutočnej výšky utrpenej ujmy by bolo spravidla nereálne. Pokiaľ ide o rozsah finančného zadosťučinenia, neustanovuje žiadne kritériá, ktoré by bolo potrebné pri určení výšky zadosťučinenia zohľadniť. Jediným kritériom je primeranosť finančného zadosťučinenia. Bude preto vecou úvahy súdu, aby so zreteľom na všetky okolnosti každého jednotlivého prípadu, stanovil rozsah finančného zadosťučinenia.“

19. Podľa názoru súdu je základ nároku daný, ak dodávateľ poruší osobitnú právnu úpravu predstavujúcu normy na ochranu spotrebiteľov, ktorými sú osobitná úprava spotrebiteľských zmlúv v § 52 až 54 Občianskeho zákonníka, zákony o spotrebiteľských úveroch, o finančných službách na diaľku a podobne, čo sa v danom prípade nepochybne stalo. Tunajší súd rozsudkom zo dňa 8.11.2021 v konaní vedenom pod sp. zn. K2-44C/75/2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 5Co/48/2022 zo dňa 12.12.2022 konštatoval porušenie povinností žalovaného, keďže zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahovala obligatórne náležitosti vyplývajúce z § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. písm. d), keďže je uvedené sídlo dlžníka a nie bydlisko, písm. f), písm. i) úrokovú sadzbu, písm. j) RPMN, písm. g) celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, písm. o), písm. y), priemernú hodnotu RPMN na príslušný spotrebiteľský úver platnú ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Ujmu nie je potrebné preukazovať a na vznik práva na primerané finančné zadosťučinenie postačuje samotné úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti na súde. Vznik ujmy, resp. hrozba jej vzniku na strane spotrebiteľa nie je pojmovým znakom pre vznik nároku na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia. Tento názor podporuje aj v súčasnosti už ustálená rozhodovacia prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.06.2022, sp. zn.: 7Cdo/92/2021).

20. Žalobkyňa tak splnila predpoklad, ktorý zákon č. 250/2007 Z. z. v ustanovení § 3 ods. 5 vyžaduje pre vznik práva na primerané finančné zadosťučinenie. Pre úspešné uplatnenie tohto nároku zákon

nevyžaduje, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a ani to, aby žalobkyňa preukazovala existenciu a výšku vzniknutej ujmy.

21. V preskúmvanej veci je zrejmé a nebolo to medzi sporovými stranami ani sporné, že žalobkyňa ako spotrebiteľka si v predchádzajúcom sporovom konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. K2-44C/75/2020 voči žalovanému úspešne uplatnila nárok na vyslovenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru (pôžičky). Na základe žalovaným podaného odvolania Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 12.12.2022, sp.zn. 5Co/48/2022 odvolanie žalovaného odmietol, toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 18.1.2023. Týmto dňom teda vzniklo žalobkyni právo na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, teda až právoplatnosť rozsudku v spore sp. zn. K2-44C/75/2020 v spojení a uznesením odvolacieho súdu (18.1.2023) zakladá okamih, kedy možno prvýkrát objektívne podať žalobu o priznanie primeraného zadosťučinenia na súd (*actio nata*). Argumentácia žalovaného, že na uplatnenie nároku žalobkyne v tomto konaní, nemuselo predchádzať iné sporové konanie, nie je správna. Až právoplatnosťou vyššie citovaného rozhodnutia si totiž žalobkyňa úspešne uplatnila porušenie svojich práv na súde.

22. V súvislosti s tvrdým premlčaním nároku žalobkyne žalovaným, súd teda dospel k záveru, že nárok žalobkyne premlčaný nie je. V danom prípade právo na primerané finančné zadosťučinenie si žalobkyňa mohla uplatniť prvýkrát dňa 18.1.2023, vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe. Žalobu podala žalobkyňa na súde dňa 19.1.2023, teda v rámci plynutia všeobecnej trojročnej premlčacej lehoty, preto jej nárok premlčaný nie je.

23. Pri určení výšky finančného zadosťučinenia súd posudzoval konkrétne skutkové okolnosti, prihliadol na závažnosť a intenzitu protiprávneho konania žalovaného, intenzitu trvania a rozsahu nepriaznivých následkov a na subjektívny prístup oboch strán k protiprávnemu konaniu. Dbal pritom na naplnenie jeho základných funkcií, a to satisfakčnej a sankčnej. Výška primeraného finančného zadosťučinenia nie je v zákone explicitne definovaná, ale je ponechaná na úvahu súdu, ktorý vyhodnocuje jej primeranosť s ohľadom na konkrétne okolnosti veci. V tejto súvislosti mal súd na pamäti satisfakčnú funkciu primeraného finančného zadosťučinenia. Pokiaľ ide o výšku primeraného finančného zadosťučinenia, ktorá nemôže byť svojvoľná, je potrebné vychádzať zo závažnosti porušenia práv, povinností, z okolností tak na strane žalobkyne ako aj žalovaného, okolností, za ktorých došlo k porušeniu práv, povinností.

24. Z odôvodnenia rozsudku sp. zn. K2-44C/75/2020 ako aj zo samotnej zmluvy o revolvingovej pôžičke č. XXXXXX-XXXXX vyplýva, že spotrebiteľská zmluva bola uzavretá dňa 27.12.2010, na základe nej bola žalobkyni žalovaným poskytnutá pôžička vo výške 3.360 eur, ktorú sa žalobkyňa zaviazala splácať v 12 mesačných splátkach vo výške 280 eur splatných podľa splátkového kalendára, ktorý bol neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Žalobkyňa sa zaviazala zaplatiť žalovanému ako veriteľovi zmluvnú odmenu vo výške 1.060 eur, ktorá bola splatná ku dňu poskytnutia pôžičky. Čiže poskytnutá čiastka žalovaným žalobkyni bola vo výške 2.300 eur. Splátkový kalendár bol na základe dohody zmluvných strán upravený dňa 2.6.2011 tak, že splatnosť poslednej splátky bola dohodnutá na dňa 29.6.2012 (uvedený upravený splátkový kalendár sa nachádza na č.l. 155 spisu). Z oznámenia žalovaného zo dňa 11.12.2013 adresovaného žalobkyni vyplýva, že kontrolou zistil, že zo strany žalobkyne boli prijaté úhrady od januára 2011 do augusta 2012 v celkovej čistke 4.200 eur, preto žalovaný konštatoval, že pôžička žalobkyne 126854-72596 bola splatená (č.l. 154). Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 15.8.2025 konštatoval úhradu 12 splátok žalovanou a tiež, že žalobkyňa ako dlžník neuhradila svoje záväzky, bola dlhodobo v omeškani, a preto si dňa 12.10.2012 uplatnil nárok zo zmenky, ktorá zabezpečovala nárok zo zmluvy o revolvingovej pôžičke č. XXXXXX-XXXXX na Okresnom súde Bratislava V, sp.zn. 3CbZm/114/2012. Žalovaný napriek tomuto svojmu tvrdeniu neuviedol výšku splátok a dátumy ich úhrady žalobkyňou, t.j. neunesol dôkazné bremeno týkajúce sa omeškania žalobkyne. Žalovaný teda podal návrh na vydanie zmenkového platobného rozkazu na sumu 2.848 eur s príslušenstvom dňa 12.10.2012 aj napriek tomu, že ako sám konštatoval, úhradami vykonanými žalobkyňou od 1/2011 do 8/2012, bola pôžička žalobkyne splatená. Po podaní tohto návrhu žalobkyňa vykonala na predmetnú pôžičku len úhradu 160 eur, čo vyplýva z uznesenia Okresného súdu Bratislava V č.k. 3CbZm/114/2012-246 zo dňa 4.5.2022 (č.l. 171). I napriek prevereniu úhrad žalobkyne žalovaným, ako to vyplýva z jeho oznámenia zo dňa 11.12.2013 (č.l. 154) a zistením splatenia pôžičky, žalovaný vzal žalobu na Okresnom súde Bratislava V, sp.zn. 3CbZm/114/2012 späť až 24.11.2020. Z dôvodu nečinnosti Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 3CbZm/114/2012 takmer 8 rokov, sa žalobkyňa rozhodla podať žalobu na ochranu spotrebiteľa v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. K2-44C/75/2020.

25. V uvedenom konaní bola spotrebiteľská zmluva vyhlásená za bezúročnú a bez poplatkov z dôvodu chýbajúcich náležitostí vyplývajúcich z § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. písm. d), keďže je uvedené sídlo dlžníka a nie bydlisko, písm. f), písm. i) úrokovú sadzbu, písm. j) RPMN, písm. g) celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, písm. o), písm. y), priemernú hodnotu RPMN na príslušný spotrebiteľský úver platnú ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Spotrebiteľská ochrana bola aktivovaná pre porušenie obligatórných náležitostí zmluvy vyžadovaných v čase jej uzatvorenia ustanovením § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. a ich neuvedenie bolo sankcionované bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru. Toto porušenie povinnosti na strane žalovaného malo za následok vznik ujmy na strane žalobkyne, a to vo výške nedôvodne prijatej sumy žalovaným v sume rozdielu medzi žalobkyňou uhradenou sumou 4.200 eur a výškou skutočne poskytnutej pôžičky 2.300 eur, t.j. v sume 1.900 eur (predstavujúcej úroky a poplatky), na ktoré ale žalovaný, v zmysle rozsudku tunajšieho súdu, sp. zn. K2-44C/75/2020 v spojení s uznesením odvolacieho súdu, nárok nemal. Pri stanovení výšky primeraného finančného zadosťučinenia súd prihliadol i na túto skutočnosť.

26. Za takýchto okolností, keďže nebolo sporné, že žalobkyňa žalovanému zaplatila 4.200 eur na splatenie pôžičky, ktorá jej bola reálne poskytnutá žalovaným vo výške 2.300 eur, pričom poskytnutý úver je bez úrokov a poplatkov, o čom rozhodol i súd, došlo tým k splneniu povinnosti žalobkyne zo zmluvy. Žalovaný napriek svojmu tvrdeniu o omeškaní žalobkyne so splácaním jednotlivých splátok pôžičky, neuviedol výšku splátok a dátumy ich úhrady žalobkyňou, t.j. neuniesol dôkazné bremeno týkajúce sa omeškania žalobkyne. Za takej situácie, nebolo preukázané, že by ďalšie uplatňovanie sumy 2.848 eur s príslušenstvom na Okresnom súde Bratislava V, sp.zn. 3CbZm/114/2012 bolo dôvodné. Žalobkyni tak hrozila ujma vo výške 2.848 eur. Súd teda pri stanovení výšky primeraného finančného zadosťučinenia prihliadol aj na tento postoj a správanie žalovaného.

27. Pokiaľ ide o skúmanie trvania protiprávneho stavu, v tomto smere je potrebné skúmať to, kedy po prvýkrát došlo k porušeniu práv žalobkyne až do momentu, kedy došlo k zavŕšeniu procesu jej ochrany. Vzhľadom na to, že porušenie práv žalobkyne v prejednávanom prípade spočíva v nedodržaní jednotlivých povinností žalovaného ako dodávateľa konať s odbornou starostlivosťou už pri uzavretí zmluvy o revolvingovej pôžičke, už momentom uzavretia zmluvy došlo k navodeniu protiprávneho stavu, keď žalovaný predložil žalobkyni zmluvu, ktorá svojim obsahom odporuje príslušným právnym predpisom a na podklade ktorej žalovaný sa následne domáhal plnení, na ktoré nemal akýkoľvek právny nárok. Keďže k uzavretiu predmetnej úverovej zmluvy došlo dňa 27.12.2010, od tohto okamihu trval protiprávny stav, ktorý trval až do momentu zavŕšenia ochrany práv žalobkyne k čomu došlo dňa 18.1.2023 (právoplatnosťou rozsudku tunajšieho súdu sp.zn. K2-44C/75/2020 zo dňa 8.11.2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach, sp.zn. 5Co/48/2022 zo dňa 12.12.2022), kedy bolo rozhodnuté o bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru. Protiprávny stav tak v prejednávanom prípade trval viac ako 12 rokov, počas ktorých žalobkyňa žila v neustálej neistote.

28. Ochrana práv žalobkyne súdnou cestou tak bola v prejednávanom prípade nevyhnutná. V súvislosti s uvádzaným je zrejmé, že takýmto spôsobom došlo k nesporným zásahom do súkromného života žalobkyne, ktorý možno vidieť v tom, že po podaní žaloby žalobkyňa žila v neistote, či bude v danom konaní úspešná, pričom po celý čas znášala aj to riziko, že po skončení konania v prospech žalovaného bude musieť žalovanému vydať ďalšie plnenia, navyšené o trovy daného konania. Súd teda prihliadol pri stanovení výšky primeraného finančného zadosťučinenia aj na vznik ujmy žalobkyne minimálne v psychickej rovine, a to záťažou spôsobenou súdnym vymáhaním údajného nároku žalovaného, na ktoré z hľadiska hmotného práva nemal nárok, v dôsledku čoho žalobkyňa bola nútená hájiť svoje porušené práva a domáhať sa ochrany svojich práv súdnou cestou. Súdny proces nepochybne predstavuje pre žalobkyňu ako bežného občana určitú záťaž, ktorá napriek tomu, že ujma nie je v súčasnej právnej úprave jedným z definičných znakov práva na primerané finančné zadosťučinenie, umocňuje oprávnenosť tohto práva žalobkyne. Úspešný výsledok súdneho konania nebol istý, a preto až do právoplatného skončenia bola v určitej neistote najmä čo sa týka končeného dopadu z finančného hľadiska.

29. V súlade s požiadavkou právnej istoty a predvídateľnosti súdnych rozhodnutí nie je žiaduce, aby všeobecné súdy rozhodovali v obdobných veciach odlišným spôsobom, ba až protichodným spôsobom. Bolo namieste prihliadnuť na rozhodovaciu prax v konaniach o primerané finančné zadosťučinenie. Pokiaľ ide o dohľadajú aktuálnu rozhodovaciu prax Krajského súdu v Košiciach, ide

o priznané finančné zadosťučinenie vo výške 600 eur (3CoCsp/16/2022), 450 eur (9CoCsp/28/2022), 500 eur (2CoCsp/70/2022), 300 eur (6CoCsp/49/2022), 365 eur (9CoCsp/50/2021), 500 eur (5CoCsp/54/2021), 300 eur (5CoCsp/59/2022), 300 eur (5CoCsp/6/2023), 500 eur (3CoCsp/5/2024), 300 eur (2CoCsp/35/2024), 300 eur (3CoCsp/14/2024), 900 eur (6CoCsp/46/2024), 600 eur (6CoCsp/1/2025), 300 eur (11CoCsp/33/2024), 400 eur (5CoCsp/19/2024).

30. Súd žalobkyni priznal titulom primeraného finančného zadosťučinenia sumu 300 eur. Podľa názoru súdu práve táto suma dostatočne kompenzuje vzniknutú ujmu žalobkyni, ktorej bolo zasiahnuté ako do majetkovej sféry, ale aj skutočnosťou, že bola nútená domáhať sa svojich práv a vyslovenia porušenia zákonných povinností žalovaným na súde, bol narušený nielen jej bežný život. Súd vzal zreteľ aj na sankčnú a odradzujúcu zložku primeraného finančného zadosťučinenia, pričom aj z tohto pohľadu sa suma priznaná žalobkyni javí ako primeraná. Súd teda s prihliadnutím na intenzitu zásahu do práv žalobkyne, výšku nedôvodne požadovanej sumy žalovaným (2.848 eur), dĺžku trvania závadného stavu (viac ako 12 rokov od uzavretia zmluvy do právoplatného rozhodnutia súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti) a nutnosť domáhať sa svojich práv na súde ako slabšej strany, považuje za primeranú výšku finančného zadosťučinenia v sume 300 eur. Uvedená suma 300 eur zodpovedá zákonom zvýraznenej ochrane spotrebiteľa a má aj ním požadovanú primeranú sankčnú povahu, vedúcu žalovaného k upusteniu od obdobného konania v budúcnosti. V prevyšujúcej rozsahu (200 eur) súd žalobu zamietol.

31. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

32. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

33. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 CSP. Súd vychádzal zo zásady úspechu zakotvenej v § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorej súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo veci. Žalobkyňa bola úspešná v konaní, keďže jej súd priznal nárok, ktorý závisel od úvahy súdu. Žalobkyňa bola teda úspešná v základe nároku. Keďže priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, závisí od úvahy súdu, preto súd rozhodol, že žalobkyňa má voči žalovanému nárok na plnú náhradu trov konania z prisúdenej sumy. O výške trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Mestský súd Košice v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).